



**Opinia do ustawy  
o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego**

W dniu 22 września 2006 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego. Projekt ustawy został wniesiony do Sejmu przez Prezydenta RP.

Wprowadzenie zmian do Kodeksu postępowania karnego stało się koniecznością po orzeczeniu przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 27 kwietnia 2005 r., że przepis art. 607t § 1 k.p.k. w zakresie w jakim zezwala na przekazanie obywatela RP do państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania jest niezgodny z art. 55 ust. 1 Konstytucji RP, który wyraźnie stanowił, że zakazana jest ekstradycja obywatela polskiego.

Trybunał Konstytucyjny wskazał na potrzebę dokonania odpowiedniej nowelizacji art. 55 ust. 1 Konstytucji, tak aby przepis ten przewidywał wyjątek od zakazu ekstradycji obywateli polskich dopuszczający ich przekazywanie na podstawie europejskiego nakazu aresztowania innym państwom członkowskim Unii Europejskiej.

Regulacja dotycząca europejskiego nakazu aresztowania została wprowadzona do Kodeksu postępowania karnego mocą ustawy z dnia 18 marca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Kodeks wykroczeń. Została dokonana w celu implementowania do porządku krajowego decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi. Uchwalenie tej ustawy i stworzenie nowej instytucji prawnej miało zastąpić ekstradycję między państwami członkowskimi UE.

Ustawa zmieniająca Konstytucję RP została uchwalona w dniu 8 września 2006 r. W nowym brzmieniu art. 55 Konstytucji dopuszcza się ekstradycję obywatela polskiego, pod warunkiem, że czyn objęty wnioskiem o ekstradycję został popełniony poza terytorium Polski

oraz, że spełnia przesłankę podwójnej przestępności czynu, czyli, że czyn stanowiący podstawę wniosku stanowi przestępstwo zarówno w państwie występującym z wnioskiem jak i w Polsce. Dodatkowo w art. 55 ust. 4 zakazuje się ekstradycji, jeżeli dotyczy ona osoby podejrzanej o popełnienie bez użycia przemocy przestępstwa z przyczyn politycznych lub jeżeli jej dokonanie będzie naruszać wolności i prawa człowieka i obywatela.

Zmiana ta pociągnęła za sobą potrzebę osiągnięcia zgodności przepisów Kodeksu postępowania karnego z nowymi wymogami wskazanymi w Konstytucji RP oraz przywrócenia przepisu art. 607t § 1, dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania, który w wyniku orzeczenia Trybunału został wyeliminowany z porządku prawnego w dniu 5 listopada 2006 r.

Część zmian zawartych w przedłożonej ustawie (art. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 7-10) stanowi konsekwencję przyjęcia w Konstytucji w art. 55 szerokiego rozumienia terminu "ekstradycja", które obejmuje: wydanie, przekazanie i dostarczenie osoby ściganej na wniosek innego państwa lub sądowego organu międzynarodowego oraz dostarczenie osoby ściganej Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu.

Zmiany w art. 604 i 607p (art. 1 pkt 3 i 4 ustawy nowelizującej) wpisują do Kodeksu zakaz ekstradycji, jeżeli dotyczy ona osoby podejrzanej o popełnienie bez użycia przemocy przestępstwa z przyczyn politycznych lub jeżeli jej dokonanie będzie naruszać wolności i prawa człowieka i obywatela.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Oprac. B. Mandylis